

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4280/2023
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА, предузетника, грађевинска радња "ББ" ..., чији је пуномоћник Иштван Ђери, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Ахмет Хоџић, адвокат из ..., ради испуњења уговора по тужби и ради накнаде штете по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2447/22 од 20.10.2022. године, у седници одржаној 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2447/22 од 20.10.2022. године, у преиначујућем делу, и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П 396/2022-88 од 14.07.2022. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиоца је усвојен у целости. Ставом другим изреке, одлучено је да остаје на снази решење о извршењу Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи Иив 9/19 од 18.01.2019. године, па је тужени обавезан да тужиоцу исплати на име извршених занатских радова износ од 379.200,00 динара, са законском затезном каматом, почев од 12.12.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, противтужбени захтев туженог-противтужиоца против противтужиоца-противтуженог ради накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове у износу од 90.000,00 динара, за претрпљени страх у износу од 80.000,00 динара и на име умањења животне активности у износу од 110.000,00 динара, за укупан износ од 280.000,00 динара, одбијен је као неоснован. Ставом четвртим изреке, евентуални противтужбени захтев туженог-противтужиоца против тужиоца-противтуженог и туженог АА из ..., ради солидарне накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове у износу од 90.000,00 динара, за претрпљени страх у износу од 80.000,00 динара и на име умањења опште животне активности у износу од 110.000,00 динара, тј. у укупном износу од 280.000,00 динара, одбијен је као неоснован. Ставом петим изреке, тужени-противтужилац је обавезан да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 188.179,00 динара, у случају доцње са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 2447/22 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, жалбу туженог-противтужиоца делимично усвојио, а делимично одбио, па је пресуда Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П 396/22 од 14.07.2022. године, у побијаном усвајајућем делу тужбеног захтева и одбијајућем делу противтужбеног захтева, као и одлука о трошковима поступка преиначена, тако што је укинута решење о извршењу Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи Иив 9/19 од 18.01.2019. године, преко износа од 136.169,00 динара, са законском затезном каматом од 12.12.2018. године до исплате, до износа од 379.200,00 динара, са каматом и у том делу је тужбени захтев одбијен, а обавезан је тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове плати износ од 90.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 80.000,00 динара и на име душевних болова због умањене животне активности 100.000,00 динара, па је обавезан тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 133.182,00 динара, док је у преосталом побијаном делу пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 33.200,00 динара.

Против преиначујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац-противтужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао правноснажну пресуду, у преиначујућем делу, применом одредбе члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Међутим, основано се у ревизији ревидента указује да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1., у вези члана 383. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 383. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да другостепени суд одлучује о жалби по правилу без расправе. Према члану 394. истог Закона, другостепени суд ће пресудом преиначити првостепену пресуду ако је на основу расправе утврдио другачије чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди (став 1.); ако је првостепени суд погрешно оценио исправе или посредно изведене доказе, а одлука првостепеног суда је заснована искључиво на тим доказима (став 2.); ако је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда (став 3.); ако сматрају да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено али да је првостепени суд погрешно применио материјално право (став 4.).

Да би преиначио првостепену пресуду, другостепени суд не може да изврши другачију оцену доказа изведених пред првостепеним судом. Ако не прихвати оцену доказа извршену од стране првостепеног суда и сматра да је због тога чињенично

стање погрешно или непотпуно утврђено, другостепени суд има могућност да сам одржи расправу и понови већ изведене доказе. У овом случају, другостепени суд то није учинио, већ је извршио оцену датих исказа сведока и парничних странака у првостепеном поступку и извео супротан закључак о основаности, односно неоснованости тужбеног и противтужбеног захтева у односу на закључак првостепеног суда, па је тако неправилно применио горе наведене одредбе Закона о парничном поступку, што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, у поступку пред првостепеним судом тужени-противтужилац је ангажовао тужиоца-противтуженог ради извођења грађевинских радова, а њихов договор је био да исплата уследи по завршетку радова. Тужилац-противтужени је туженом-противтужиоцу саопштио да његово потраживање износи 3.160 евра, а тужени-противтужилац му је одговорио да је потребно да му изда рачун са печатом и потписом на тај износ, након чега су се, по договору нашли 20.08.2018. године у градској кафани, ради измирења дуга. Тужени-противтужилац није исплатио тужиоцу-противтуженом тражени износ потраживања, већ је у градској кафани између њих дошло до туче и отимања новца. Међу парничним странкама је неспорно да вредност договорених и извршених послова од стране тужиоца-противтуженог износи 3.160 евра. Вештачењем од стране судских вештака ортопеда и неуропсихијатра утврђено је да је тужени-противтужилац задобио повреде које се квалификују као лаке телесне повреде и да је поводом истих трпео бол и страх, при чему је дошло и до умањења његове животне активности од 5%. Кривична пријава коју је тужени-противтужилац поднео против тужиоца-противтуженог код ОЈТ у Суботици је одбачена, а Прекршајни суд у Суботици је ослободио од одговорности тужиоца ГГ и АА, да су 20.08.2018. године око 18.00 часова у ... у Ул. ..., вршењем насиља нарушили јавни ред и мир, тако што су након вербалног дуела са ВВ, истом задали више удараца рукама и ногама по глави и телу, услед чега је он пао на тло и задобио лаке телесне повреде, јер није доказано да су окривљени учинили прекршај за који је против њих поднет захтев за покретање прекршајног поступка. Првостепени суд је закључио да у доказном поступку није утврђена узрочна веза између радње тужиоца-противтуженог и насталих повреда, нити између радње АА и насталих повреда. Решењем Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи Иив 9/2019 од 18.01.2019. године, на основу веродостојне исправе, рачуна бр. ...-... од 20.08.2018. године, обавезан је тужени—противтужилац, као извршни дужник, да у року од 8 дана од дана пријема преписа решења намири потраживање извршног повериоца (тужиоца-противтуженог), од 379.200,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.12.2018. године па до исплате, као и трошкове извршног поступка. Основни суд у Суботици је решењем Ипв (Ив) 8/19 од 12.02.2019. године, усвојио приговор извршног дужника (туженог-противтужиоца), тако што је ставио ван снаге решење Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи Иив 9/2019 од 18.01.2019. године, у делу којим су одређени средство и предмет извршења и укинуо све спроведене радње, па ће се, после правноснажности тог решења поступак наставити као по приговору против платног налога.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиоца усвојио у целости и одлучио да остаје на снази решење о извршењу Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи Иив 9/19 од 18.01.2019. године, док је противтужбени захтев туженог-противтужиоца за накнаду

нематеријалне штете, одбио јер је као неспорну чињеницу утврдио да вредност договорених и извршених послова од стране тужиоца по налогу туженог износи 3.160 евра, док у доказном поступку није утврђена узрочно-последична веза између радње тужиоца-противтуженог и насталих повреда туженог-противтужиоца, пошто, с тим у вези, није прихватио исказ сведока ДД, јер се његов исказ пред судом разликује у односу на онај који је дао код Прекршајног суда у Суботици.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, тако што је укинуо решење о извршењу Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи Иив 9/19 од 18.01.2019. године, преко износа од 136.169,00 динара, са припадајућом каматом и обавезао тужиоца-противтуженог да туженом-противтужиоцу накнади нематеријалну штету која је предмет овог спора, налазећи да је првостепени суд утврдио да је тужени тужиоцу за наручене и изведене радове платио 2.000 евра и да је због тога извео погрешан закључак о износу дуговања, с обзиром на то да приликом доношења одлуке укупан износ за извршене радове садржан у рачуну није умањено за исплаћени износ. Даље је закључио да из утврђених чињеница у побијаној пресуди произлази да је тужилац са сином ГГ, туженом нанео телесне повреде по глави и телу 20.08.2018. године, због којих је тужени истог дана затражио лекарску помоћ, како произлази из приложене медицинске документације која је цењена од стране судских вештака медицинске струке, а да чињеница да су тужилац и његов син, пресудом Прекршајног суда у Суботици ослобођени одговорности да су 20.08.2018. године око 18,00 часова у ... у Ул. ..., вршењем насиља нарушили јавни ред и мир, на којима је првостепени суд суштински засновао одбијајућу одлуку о захтеву туженог за накнаду штете, није од битног утицаја из разлога што грађански суд није везан за ту пресуду.

Међутим, Врховни касациони суд налази да другостепени суд није имао могућност да изведе другачији закључак од оног који је извео првостепени суд у погледу износа потраживања тужиоца – противтуженог према туженом противтужиоцу имајући у виду да, супротно разлозима другостепеног суда, првостепени суд није утврдио да је тужени тужиоцу за наручене и изведене радове платио 2.000 евра, већ је тужени –противтужилац у свом исказу навео да је, на име аконтације тужиоцу-противтуженом предао 2.000 евра, док је тужилац-противтужени, супротно томе, тврдио да "за оно што смо урадили ништа није плаћено" и да је, по његовој рачуници, дуг туженог – противтужиоца 3.160 евра. У погледу противтужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете, првостепени суд је оценом доказа закључио да није утврђена узрочно-последична веза између радње тужиоца-противтуженог и насталих повреда туженог-противтужиоца, неприхватајући исказ сведока ДД (очевитац) због разлике у његовим исказима датим пред првостепеним судом и пред Прекршајним судом у Суботици. Другостепени суд је, супротно томе утврдио другачије чињенично стање и то да је тужени-противтужилац тужиоцу-противтуженом за наручене и изведене радове платио 2.000 евра и да је тужилац, са својим сином Зораном, туженом нанео телесне повреде по глави и телу 20.08.2018. године, због којих је он истог дана затражио лекарску помоћ, трпео физичке болове и страх, а умањена му је и животна активност. Другачије чињенично стање од оног који је утврдио првостепени суд, другостепени суд може да утврди само на основу главне расправе одржане пред другостепеним судом, јер када је првостепени суд чињенично стање утврдио на основу непосредно изведених доказа, нема услова за преиначење првостепене пресуде. Ако другостепени суд нађе да је првостепени суд погрешно оценио исказе појединих сведока и исказе парничних странака, на чијим исказима је засновао утврђење о каквој

битној чињеници, другостепени суд је дужан да изведе доказ непосредним саслушањем сведока и парничних странака да би формирао и у оцени доказа образложио сопствено уверење.

Из наведених разлога, основано се у ревизији тужиоца-противтуженог указује да је преиначујући првостепену пресуду другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка, а што је ревизијски разлог прописан одредбом члана 407. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је та повреда поступка била од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

У поновном поступку, потребно је да другостепени суд отклони наведену битну повреду одредаба парничног поступка, и оцени битне чињенице за правилну примену материјалног права на које је указано овим решењем, како би имао могућност да донесе правилну и закониту одлуку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 415. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић